

Moja Ojczyzna

*To przytulna ciepła chata, w której się urodziłem,
To pola, łąki i ścieżki po których bosy chodziłem.
Ojczyzną była rzeka, krzaki, olszyna i pastwisko,
Wesołe spotkania, i jedno duże wspólne ognisko.*

*Ojczyzną jest krzyż, w czasie wojny z betonu ulany,
I kościół parafialny, po wyzwoleniu odbudowany.
Po wojnie moją ojczyzną, zburzona stolica została,
Były problemy z mieszkaniem, ale praca była stała.*

*Mając 17 lat byłem pracownikiem mojej ojczyzny,
Wszędzie były gruzy, rumowiska i wojenne blizny.
Warszawiacy opowiadali, jak przeżyli okrutny los,
Wtedy poznałem ojczyste słowa: na stos, na stos!*

*Część mojej ojczyzny głęboko pod ziemią poznałem,
Będąc podoficerem, pół roku w kopalni fedrowałem.
W celach zarobkowych poznałem kraj amerykański,
Ale po trzech latach witałem ojczysty łąd słowiański,*

*Skromna chata
W wiarę bogata*

*Moja ojczyzna to długie godziny przy poezji i piórze,
Dziś służę ojczyźnie poezją, bo jestem na emeryturze.*

Posłuchajcie

*Poezja zwiększa wartość słów, jak modlitwa śpiewana,
Potrafi nas rozczulić i rozweselić, dlatego jest lubiana.
Jeżeli poezję polubimy, to ona nasze serce wzruszy,
Ładnie się uśmiechnie, i będzie grać nam w duszy.*

*Ojczyzna, to nasze serca zwarte,
Dla jej obrony, gotowe i otwarte.
Choć z wielu serc krew się wylała,
To Polska Ojczyzna się nie poddała.*

Wieczna Chwała Bohaterom !!!